

Nr. 57.
22.
nóvbr.

Lög um vegi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Fyrsta kafli.

Um flokkun vegna.

1. gr.

Vegir á Íslandi eru flutningabrautir, þjóðvegir, fjallvegir, sýsluvegir og hreppsvegir.

2. gr.

Flutningabrautir eru fyrst um sinn ákveðnar sem hjer segir:

1. Frá Reykjavík um Helliheiði austur yfir Ytri-Rangá.
2. Frá vegamótum hjá Geithálsi til Þingvalla.
3. a. Frá Eyrarbakka að Selfossi.
b. Frá Ingólfsfjalli um Grímsnes að Geysi.
4. Frá Borgarnesi um Stafholtstungur á þjóðveginn norðanvert við Kláffossbrú á Hvítá í Borgarfirði.
5. Frá Blönduósi vestur fyrir Víðidalsá hjá Steinsvaði.
6. Frá Sauðárkróki fram Skagafjörð á þjóðveginn fyrir neðan Víðimýri.
7. Frá Akureyri að Saurbæ í Eyjafirði.
8. Frá Húsavík að Einarstöðum í Reykjadal.
9. Frá Búðareyri við Reyðarfjörð um Þagradal að Lagarfjóti hjá Egilsstöðum.

3. gr.

Þjóðvegir eru þessir:

1. Frá vegamótum hjá Ártúni við Elliðaár, um Mosfellssveit og Kjalarnes, kringum Hvalfjörð, yfir Ferstikluháls, um Svínadal, yfir Geldingadraga, um Skorradal og Borgarfjörð og yfir Grjótháls til Norðurárdals.
2. Frá vegamótum hjá Gljúfurá í Borgarfirði, um Norðurárdal, Bröttubrekku, Sökkólfsdal, Miðdali, Hjarðarholt, Hvammssveit, Svínadal og Saurbæ, kringum Gilsfjörð, yfir Geiradal, um Króksfjörð, Reykhólasveit, Þorskafjörð, Þorskafjarðarheiði og Langadal að Arngerðareyri við Ísafjörð.
3. Frá vegamótum hjá Dalsmynni í Norðurárdal, um Holtavörðuheiði, Hrutafjörð og Hrutafjarðarháls, yfir Miðfjörð og Miðfjarðarháls að Víðidalsá hjá Steinsvaði.

Lov om Vejvæsenet.

Nr. 57.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Om Vejenes Inddeling.

§ 1.

Veje paa Island ere følgende: Tilførselsveje, Hovedveje, Fjældveje, Syssel-
veje og Reppeveje.

§ 2.

Tilførselsveje ere indtil videre følgende:

1. Fra Reykjavik over Hellisheidi østpaa over Ytri-Rangaa.
2. Fra Vejsammenstødet ved Geithals til Thingvalla.
3. a. Fra Ørebak til Selfoss.
b. Fra Ingolfsfjæld gennem Grimsnes til Geysir.
4. Fra Borgarnes gennem Stafholtstungur til Hovedvejen nordenfor Klaffossbro paa Hvitaa i Borgarfjord.
5. Fra Blönduos vestpaa over Vididalsaa ved Steinsvad.
6. Fra Saudarkrok opad Skagafjord til Hovedvejen nedenfor Vidimyri.
7. Fra Akureyri til Saurbær i Øfjord.
8. Fra Husavik til Einarstad i Reykjadal.
9. Fra Budareyri ved Reydarfjord over Fagridal til Lagarfjot ved Egilsstadir.

§ 3.

Hovedveje ere følgende:

1. Fra Vejsammenstødet ved Artun ved Ellidaaa gennem Mosfellssveit og Kjalarnes, udenom Hvalfjord, over Ferstikluhals, gennem Svinadal, gennem Geldingadragi, Skorradal, Borgarfjord og over Grjóthals til Nordurardal.
2. Fra Vejsammenstødet i Gljufuraa i Borgarfjord over Nordurardal, Brattabrekka, Søkkolfsdal, Middale, Hjarðarholt, Hvammssveit, Svinadal og Saurbær, omkring Gilsfjord, over Geiradal, gennem Kroksfjord, Reykholasveit, Torskafjord, Torskafjardarhede og Langadal til Arngerdareyri ved Isafjord.
3. Fra Vejsammenstødet ved Dalsmynni i Nordurardal over Holtavørduhede, Hrutafjord og Hrutafjardarhals, Midfjord og Midfjardarhals til Vididalsaa ved Steinsvad

- Nr. 57.
22.
nóvbr.
4. Frá Blönduósi um Langadal og Stóra-Vatnsskarð, yfir Skagafjörð, um Blönduhlíð, Norðurárdal, Öxnadalshéiði, Öxnadal, Þelamörk, og Kræklingahlíð til Akureyrar.
 5. Frá ferjustaðnum hjá Gili í Eyjafirði um Kaupangssveit, Vaðlaheiði, Fnjóskadal, Ljósavatnsskarð, Fljótsheiði, Reykjadal hjá Einarstöðum um Reykjahlíð og Mývatnsöræfi, um Grímsstaði, Möðrudal og Skjöldólfsstaði, um Jökuldal og Hróars-tungu, hjá Egilsstöðum, um Fjarðarheiði til Seyðisfjarðar.
 6. Frá Eskifirði að Búðareyri við Reyðarfjörð.
 7. Frá Egilsstöðum á Völlum um Skriðdal, Breiðdalsheiði, Berufjarðarskarð, Djúpavog, Geithellnahrepp, Lónsheiði, Lón og Almannaskarð, um Hóla og Bjarnanes í Nesjum, um Mýrar, Suðursveit, Breiðamerkursand, Örafi, Skeiðarársand, Fljótshverfi og Síðu, yfir Eldhraun, um Ása í Skaptártungu, um Mýrdalssand, Mýrdal, Sólheimasand, Eyjafjöll, Landeyjar og Rangárvöllu að Ytri-Rangá.
 8. Frá vegamótum fyrir ofan Borgarnes um Mýrar, Hnappadalssýslu, Kerlingarskarð og Helgafellssveit til Stykkishólms.
 9. Frá Hrutafjarðará, um Borðeyri, út með Hrutafirði, um Stikuháls til Bitrufjarðar og þaðan að Gilsfjarðarbotni.
 10. Frá Þingvöllum um Laugardal til Geysis.

4. gr.

Fjallvegir eru þeir vegir yfir fjöll og heiðar, sem stjórnarráð Íslands ákveður, og eigi teljast til neins annars vegaflokks.

5. gr.

Sýsluvegir eru þeir vegir, er liggja sýslna í milli og um hverja sýslu þar sem mest er þjóðbraut, svo sem í kauptún og fiskiver, enda sjeu, það eigi flutningabrautir eða þjóðvegir. Sýslunefndir ákveða, hvar þessir vegir skuli liggja, hver innan sinnar sýslu.

6. gr.

Hreppsvegir eru vegir um hreppa og hreppa í milli, sem hvorki eru flutningabrautir, þjóðvegir nje sýsluvegir. Sýslunefnd ákveður, eptir tillögum hreppsnefndar, hvar hreppsvegir skuli liggja.

Annar kaffi.

Um vegagjörðir og viðhald vega og greiðslu kostnaðar við það.

7. gr.

Flutningabrautir skal fullgjöra á kostnað landssjóðs. Á flutningabrautum skal brúa öll vatnsföll, að svo miklu leyti sem það álist kleift; brautirnar skulu vera svo gjörðar, að vel sjeu færar hlöðnum vögnum, en að öðru leyti ákveður stjórnarráðið með ráði verkfræðings þess, sem skipaður er til að stjórna vegagjörðum, gjörð þeirra í hverju einstöku tilfalli.

8. gr.

Viðhald flutningabrauta þeirra, sem lagðar hafa verið, eða verða lagðar samkvæmt lögum þessum, skulu sýslur þær kosta, er flutningabrautirnar liggja

Nr. 57. Lög 22. nóvember um vegi.

4. Fra Blönduos gennem Langadal og Stora Vatnsskard gennem Skagafjord og Nr. 57. Blönduhlíð, Nordurardal og Öxnadalshede, Öxnadal, Thelamørk og Kræklingahlíð ^{22.} til Akureyri. Novbr.
5. Fra Færgestedet ved Gil i Øfjord gennem Kaupangssveit, over Vadlahede, Fnjoskadal, Ljosavatnsskard, Fljotshede, Reykjadal ved Einarssstad over Reykjahlid og Myvatnsøræfi, Grimsstad, Mødrudal og Skjöldofsstad, over Jökuldal og Hroars tunga, forbi Egilsstad over Fjardarhede til Seydisfjord.
6. Fra Eskifjord til Budareyri ved Reydarfjord.
7. Fra Egilsstad paa Vellir over Skriddal, Breiddalshede, Berufjardarskard, Djupavog, Geithellna Rep, Lonshede, Lon og Almannaskard, forbi Holar og Bjarnanes i Nes, over Myrar, Sudursveit, Breidamerkursand, Øræfi, Skeidararsand, Fljotshverfi og Sida, over Eldhraun, Asar i Skaptartunga, over Myrdalssand, Myrdal, Solheimasand, Eyjafjöll, Landeyjar, og Rangarvalla til Ytri-Rangaa.
8. Fra Vejsammenstødet ovenfor Borgarnes over Myrar, Hnappadal Syssel, Kerlingaskard og Helgafellssveit til Stykkesholm.
9. Fra Hrutafjardaraa over Bordeyri ud langs med Hrutafjord over Stikuhals til Bitrufjord og derfra til Gilsfjardarbotn.
10. Fra Thingvalla gennem Laugardal til Geysir.

§ 4.

Fjældveje ere de Veje over Bjerge og Heder, som Islands Ministerium fastsætter og som ikke henregnes til nogen anden Vejklasse.

§ 5.

Sysselveje ere de Veje, der, uden at være Tilførselsveje eller Hovedveje, forene Sysseler eller føre gennem et Syssel, hvor Færdselen er størst, saasom til Handelssteder og Fiskepladser. Sysselforstanderskaberne bestemme, hvert indenfor Grænserne af det paagældende Syssel, hvor disse Veje skulle ligge.

§ 6.

Reppeveje ere Veje, der føre gennem en Rep eller forene Repper, for saa vidt de ikke ere Tilførsels-, Hoved- eller Sysselveje. Sysselforstanderskabet bestemmer efter Indstilling af vedkommende Repsforstanderskab, hvor Reppeveje skulle ligge.

Andet Afsnit.

Om Anlæg og Vedligeholdelse af Veje og Udredelsen af de hermed forbundne Udgifter.

§ 7.

Anlægget af Tilførselsveje bekostes af Landskassen. Paa Tilførselsvejene skal der saa vidt gørligt opføres Broer over alle Vandløb. Vejene skulle anlægges saaledes, at de let kunne passeres af belæssede Vogne, men iøvrigt skal Anlægget i hvert enkelt Tilfælde fastsættes nærmere af Ministeriet efter Indstilling af den til Ledelse af Vej-anlæg i Island ansatte Ingeniør.

§ 8.

Vedligeholdelsen af de Tilførselsveje, der ere eller i Henhold til denne Lov maatte blive anlagte, bekostes af de Sysseler, igennem hvilke Tilførselsvejene gaa eller Nr. 57. Lov af 22. November om Vejvæsenet.

Nr. 57. um eða verða lagðar um, hver innan sinna sýslumarka, þó með þessum undantekningum:

22.
nóvbr.

- a. Landssjóður kostar viðhald flutningabrautanna frá Reykjavík að Reykjarjett í Ölfusi og frá vegamótum hjá Geithálsi til Þingvalla, og viðhald flutningabrautarinnar frá Búðareyri við Reyðarfjörð, að Lagarfjótí hjá Egilsstöðum að einum þriðja.
- Landssjóði skal skylt að bæta að fullu á sinn kostnað miklar skemmdir, er brýr á flutningabrautum verða fyrir af ófyrirsjáanlegum atvikum, svo sem jarðskjálpta, ofviðri o. s. frv. Landssjóður kosti einnig endurbyggingu brúnna, er þörf krefur. Þó fellur þessi viðgjörðar- og endurbyggingarskylda landssjóðs burtu, þar sem hinn upphaflegi byggingarkostnaður brúnna hefur ekki farið fram úr 15,000 krónum.
- b. Norðurmúlasýsla og Suðurmúlasýsla kosti að öðru leyti, hvor um sig, viðhald flutningabrautarinnar frá Búðareyri að Lagarfjótí að hálfu.
- c. Borgarfjarðarsýsla kosti viðhald flutningabrautarinnar frá Borgarnesi á Þjóðveginn fyrir norðan Kláffossbrú á Hvítá í Borgarfirði að tveimur níundu, en Mýrasýsla að sjö níundu.
- d. Rangárvallasýsla kosti viðhald flutningabrautarinnar milli Þjórsárbrúar og Ölfusárbrúar að einum þriðja, en Árnassýsla að tveim þriðju. Gæzla og viðhald Þjórsárbrúarinnar sje kostuð af sýslusjóði Rangárvallasýslu, en gæzla og viðhald Ölfusárbrúarinnar af sýslusjóði Árnassýslu.

Sýslunefndir skulu sjá um framkvæmd viðhaldsins, og kostnaðinn við það skal telja með þeim útgjöldum til vegna, er sýslusjóður á að greiða.

9. gr.

Eptirstöðvar allra þeirra lána, er sýslufjelög hafa fengið úr viðlagasjóði til flutningabrauta að brúm meðtöldum og tekin eru fyrir 1. janúar 1907, falla niður frá 1. október 1909. Frá sama tíma tekur og landssjóður að sjer greiðslu á eptirstöðvum allra samskonar lána, er tekin hafa verið gegn ábyrgð sýslufjelaga annarsstaðar en í viðlagasjóði fyrir áðurgreindan tíma (1. jan. 1907). Þó hefur stjórnarráðið heimild til þess að ákveða, að því fje, er sýslufjelögum sparast á þennan hátt, verði varið til vegabóta í hjerndumm öðrum vegum en þeim, er landssjóður kostar.

10. gr.

Þá er flutningabraut er fullgjörð, eða nokkur hluti hennar, skal stjórnarráðið afhenda hana, eða þann hluta hennar, sem er fullgjörður, hlutaðeigandi sýslu eða sýslum til viðhalds. Þó má afhending aldrei fara fram fyrri en tveim árum eptir að lokið var að leggja þann kafla, sem afhentur er, enda hafi verið bættar á landssjóðs kostnað allar þær skemmdir, sem á hafa orðið þessi tvö fyrstu ár, og eigi eru að kenna umferð eða eðlilegri rýrnun; skulu bæturnar, að svo miklu leyti sem unnt er, vera svo fullkomnar, að eigi sje hætt við samskonar skemmdum aptur.

Skýrsla eða vottorð landsverkfræðings þess, er stjórnar vegagjörðum landsins, skal gagnvart sýslu teljast full sönnun þess, hvort vegur eða vegarkaffi er fullgjör, eða skemmdir bættar svo sem hjer er fyrir mælt. Þó skal sýslunefnd heimilt að skjóta þessari umsögn landsverkfræðingsins til stjórnarráðsins til fullnaðarúrslita.

Þær flutningabrautir, sem eru gjörðar áður en lög þessi öðlast gildi, verða eigi afhentar fyrri en 1. október 1909, og þá að eins þeir kaflar þeirra, sem fullnægja ákvæðum

maatte blive førte, saaledes at hvert Syssel bekoster Vedligeholdelsen af den indenfor sammes Omraade faldende Del af Vejen, dog med følgende Undtagelser:

Nr. 57.
22.
Novbr.

a. Landskassen bekoster Vedligeholdelsen af Tilførselsvejene fra Reykjavik til Reykjarjett i Ølfus og fra Vejsammenstødet ved Geithals til Thingvalla samt Vedligeholdelsen af Tilførselsveje fra Budareyri ved Reydarfjord til Lagarfjot ved Egilsstad med en Tredjedel.

Landskassen er pligtig til fuldtud at bekoste Udbedringen af større Beskadigelser af Broer paa Tilførselsvejene, der foraarsages ved uforudseelige Begivenheder, saasom Jordskælv, Uvejr og desl. Landskassen bekoster ogsaa Broernes Genopførelse, naar saadant bliver nødvendigt. Landskassen er dog fritaget for Udbedrings- og Genopførelsesomkostninger, naar Udgifterne ved vedkommende Broanlæg ikke har overskredet 15,000 Kr.

b. Nordermula Syssel og Søndermula Syssel udreder hver Halvdelen af de øvrige Udgifter ved Vedligeholdelsen af Tilførselsvejen fra Budareyri til Lagarfjot.

c. Vedligeholdelsen af Tilførselsvejene fra Borgarnes til Hovedvejen nordenfor Klaffossbro paa Hvitaa i Borgarfjord bekostes af Borgarfjord Syssel med $\frac{2}{9}$, og af Myra Syssel med $\frac{7}{9}$.

d. Rangarvalla Syssel bekoster Vedligeholdelsen af Tilførselsvejen mellem Broerne over Thjorsaa og Ølfusaa med $\frac{1}{3}$ og Arnes Syssel med $\frac{2}{3}$. Pasning og Vedligeholdelse af Thjorsaaabroen bekostes af Rangarvalla Syssels Sysselkasse, og af Ølfusaabroen af Arnes Syssels Sysselkasse.

Sysselforstanderskaberne skulle paase, at Vedligeholdelsen finder Sted, og de deraf flydende Omkostninger henregnes til de Vejudgifter, der udredes af Sysselkassen.

§ 9.

Restancer af samtlige Laan af Reservefonden til Tilførselsveje, derunder indbefattet Broer, der ere optagne af Sysselforstanderskaber inden 1. Januar 1907, eftergives fra 1. Oktober 1909. Fra samme Tidspunkt overtager Landskassen ogsaa Betaling af Restancer af alle lignende Laan, der før bemeldte Dato (1. Jan. 1907) ere blevne optagne andetsteds end i Reservefonden mod Garanti af Sysselkommunen. Dog kan Ministeriet bestemme, at de paa denne Maade af Sysselkommuner besparede Beløb anvendes til Forbedring af andre Veje i Distrikterne end dem, der bekostes af Landskassen.

§ 10.

Efter at en Tilførselsvej eller en Del af samme er fuldført, skal Ministeriet aflevere den eller den fuldførte Del af samme til det eller de vedkommende Sysseler til Vedligeholdelse. Afleveringen maa dog ikke finde Sted førend der er gaaet to Aar efter Fuldførelsen af det paagældende Vejstykke, hvorhos alle i de nævnte to Aar forefaldne Beskadigelser, der ikke hidrøre fra Færdselen eller skyldes naturlig Forringelse af Anlægget, forinden skulle være udbedrede for Landskassens Regning; Reparationerne skulle derhos saa vidt muligt være saa fuldstændige, at der ikke er Fare for en Gentagelse af lignende Beskadigelser.

En Beretning eller Attestation fra den ledende Landsingeniør ved Vejanlægget skal overfor Sysselet anses for fuldt Bevis med Hensyn til, om en Vej eller et Vejstykke er fuldført eller om Beskadigelser ere blevne udbedrede overensstemmende med foranstaaende. Dog kan Sysselforstanderskabet indanke Landsingeniørens Erklæring til Ministeriets endelige Afgørelse.

De inden nærværende Lovs Ikrafttræden anlagte Tilførselsveje kunne ikke afleveres til Vedligeholdelse førend 1. Oktober 1909, og da kun de Dele af samme, Nr. 57. Lov af 22. November om Vejvæsenet.

Nr. 57. þessara laga. Þeir kaflar, sem þá eru ófullgjörðir, afhendast eptir sömu reglum og þær
^{22.} flutningabrautir, sem verða gjörðar eptir að þessi lög öðlast gildi.
 nóvbr.

11. gr.

Stjórnarráðið hefur eptirlit með því, að hlutadeigendur haldi flutningabrautunum svo við, ásamt með öllum þeim mannvirkjum, er þeim til heyra, og landssjóður hefur kostað í fyrstu, að ekki gangi úr sjer. Eptirlitinu skal haga svo, að verkfræðingur, eða annar hæfur maður, er stjórnarráðið útnefnir, skoði vegina að minnsta kosti annaðhvort ár, og gefi nákvæma skýrslu um ástand þeirra og um það, sem ábótavant kann að vera um viðhaldið. Skal sýslumaður, eða sá annar, sem fyrir sýslunefndarinnar hönd hefur aðalumsjón með viðhaldinu, fá eptirrit af skoðunargjörðinni, og stjórnarráðið annað.

Eptirlitsmenn skulu á ferðum sínum láta sýslunefndum og þeim, sem annast viðhaldið af hendi sýslunefnda, í tje allar nauðsynlegar upplýsingar og leiðbeiningar um viðhald vega þeirra, er þeir lita eptir.

Allur kostnaður við eptirlitið greiðist úr landssjóði.

12. gr.

Nú vanrækir sýslunefnd þær aðgjörðir, er eptirlitsmaður hefur talið nauðsynlegar í skýrslu sinni, og getur stjórnarráðið þá fyrirskipað sýslunefndinni að framkvæma þær innan tiltekins tíma, og látið framkvæma þær á kostnað sýslunnar, ef hún hlýðir ekki fyrirskipuninni.

13. gr.

Sýslunefndir skulu semja reikning yfir viðhaldskostnað flutningabrautanna á hvert, og senda hann stjórnarráðinu, ásamt með skýrslu um það, sem gjört hefur verið.

14. gr.

Á þjóðvegum skal svo bæta torfæur með vegaruðningi og brúagjörð, að þeir sjeu greiðir yfirferðar.

15. gr.

Nú verður álitid nauðsynlegt eða gagnlegt að gjöra einhvern þjóðvegarkafla akfæran, og skal þá kostnaður við vegagjörðina greiðast úr landssjóði. Þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, má gjöra það að skilyrði, að sveitarfjelögin eða sýslufjelögin leggi fram tiltekinn hluta alls vegagjörðar-kostnaðarins, eða að þau leggi á sinn kostnað akfærar álmur út frá hinum akfæra þjóðvegi. Á akfærum þjóðvegum skal brúa öll vatnsföll, að svo miklu leyti sem það álizt kleift; þeir skulu vera svo gjörðir, að vel sjeu færir hlöðnum vögnum, en að öðru leyti ákveður stjórnarráðið, með ráði verkfræðings þess, sem skipaður er til að stjórna vegagjörðum, gjörð þeirra í hverju einstöku tilfelli.

16. gr.

Þar sem akfærir þjóðvegarkaflar hafa verið lagðir eða verða lagðir, samkvæmt lögum þessum, um byggð eða innan einnar sýslu, og ná til kaupsins eða flutningabrautar, svo að álita má að þeir komi hjeradinu að notum til flutninga, skulu hlutadeigandi sýslufjelög kosta viðhald þeirra. Um afhending veganna, framkvæmd viðhaldsins og eptirlit með því fer þó eptir ákvæðunum í 10.—13. grein.

der opfylde nærværende Lovs Betingelser. De til den Tid fuldførte Vejstykker Nr. 57. afleveres efter de samme Regler som de Tilførselsveje, der anlægges efter Lovens ^{22.} Novbr. Ikrafttræden.

§ 11.

Ministeriet fører Tilsyn med, at rette vedkommende vedligeholde Tilførselsvejene med samtlige dertil hørende af Landskassen fra først af bekostede Indretninger, saaledes at de ikke forfalde. Tilsynet udføres saaledes, at en Ingeniør eller en anden af Ministeriet dertil antaget habil Mand mindst hvert andet Aar syner Vejene og afgiver en nøjagtig Beretning om deres Tilstand og om mulige Mangler ved Vedligeholdelsen. Af Synsforretningen sendes en Genpart til Sysselmanden eller den, der paa Sysselforstanderskabets Vegne har Hovedopsynet med Vedligeholdelsen, og en anden Genpart tilstilles Ministeriet.

De tilsynsførende skulle paa deres Rejser give Sysselforstanderskaberne og de af dem til at forestaa Vedligeholdelsen antagne Personer alle fornødne Oplysninger og Vejledning med Hensyn til Vedligeholdelsen af de af dem synede Vejanlæg.

Alle med Tilsynet forbundne Udgifter afholdes af Landskassen.

§ 12.

Naar et Sysselforstanderskab maatte forsømme at foretage de Reparationer, som den tilsynsførende i sin Beretning har anset for nødvendige, kan Ministeriet paalægge Forstanderskabet at lade dem udføre inden en bestemt Frist, og i Tilfælde af, at dette ikke sker, selv lade dem udføre paa Syssels Bekostning.

§ 13.

Sysselforstanderskaberne skulle affatte et Regnskab over Tilførselsvejenes Vedligeholdelsesudgifter hvert Aar og indsende det til Ministeriet, ledsaget af en Beretning om de udførte Arbejder.

§ 14.

Paa Hovedvejene skulle de mindre farbare Partier udbedres ved Rydning og Brobygning, saa at de blive lette at passere til Hest.

§ 15.

Hvis det bliver anset nødvendigt eller gavnligt, at et Stykke af en Hovedvej indrettes til at kunne benyttes til Kørsel, skulle Omkostningerne ved Vejanlægget udredes af Landskassen. Under særlige Forhold kan Bevillingen betinges af, at Rejs- eller Sysselkommunerne udrede en Del af de samlede Vejanlægs-Udgifter, eller at de for deres Regning ud fra Kørevejen anlægge til Kørsel anvendelige Sideveje. Paa Hovedveje, der ere anlagte som Køreveje, skal der saa vidt muligt opføres Broer over alle Vandløb. Vejene skulle anlægges saaledes, at de godt kunne passeres af belæssede Vogne, men i øvrigt skal Anlægget i hvert enkelt Tilfælde fastsættes nærmere af Ministeriet efter Indstilling af den til Ledelse af Vejanlæg i Island ansatte Ingeniør.

§ 16.

Naar Stykker af en Hovedvej ere eller i Henhold til denne Lov blive indrettede til at kunne benyttes som Køreveje gennem en Bygd eller indenfor et Syssel og berøre en Handelsplads eller støde til en Tilførselsvej, saaledes at de maa antages at komme Distriktets Varetransport til gode, skal deres Vedligeholdelse bekostes af vedkommende Sysselkommuner. Med Hensyn til deres Aflevering, Tilsynet med og Udførelsen af Vedligeholdelsen forholdes der efter Bestemmelserne i §§ 10—13.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

17. gr.

Þar sem akfærir þjóðvegir verða gjörðir milli landsfjórðunga eða yfir fjöll eða heiðar milli sýslna, skal landssjóður kosta viðhald þeirra.

Stjórnarráðið kveður nánar á um endamörk þeirra þjóðvegakaffa, sem lands-
sjóður eða einstakar sýslur eiga að halda við.

18. gr.

Hlutaðeigandi sýslufjelög skulu kosta viðhald þjóðvegarins frá Borgarnesi til Stykkishólms sem að undanfögnu. Að öðru leyti kostar landssjóður viðhald þjóðvega, með undantekningum þeim, er getur um í 16. grein.

19. gr.

Rjett er, að fjallvegir sju reiðfærir gjörðir og varðaðir svo sem nauðsyn ber til. Greiðist kostnaður við þá úr landssjóði.

20. gr.

Kostnaður við sýsluvegi greiðist úr sýslusjóði, en í hann greiðir hvert hrepps-
fjlag 1 kr. 25 a. fyrir hvern verkfæran mann í hreppnum, 20—60 ára, í hverri stöðu sem er. Heimilt er sýslunefnd að ákveða fyrir eitt ár í senn, að gjald þetta skuli vera hærra, allt að 3 kr. fyrir hvern verkfæran karlmann. Hreppstjórar skulu á ári hverju fyrir lok marzmánaðar senda sýslumanni nafnaskrár yfir alla verkfæra menn, 20—60 ára, sem heimili hafa í hreppnum. Eftir skrá þessum ákveður sýslumaður sýsluvegagjald hvers hrepps. Gjaldið skal borgað úr sveitarsjóði og greiðast sýslumanni á manntalsþingi.

21. gr.

Sýsluvegir þeir, sem liggja út frá flutningabrautum eða akfærum þjóðvegum, eða eru framhald af þeim, skulu gjörast akfærir þar sem því verður við komið. Að öðru leyti ákveður sýslunefnd hvernig sýsluvegir skuli gjörðir.

22. gr.

Oddviti sýslunefndar skal ár hvert senda stjórnarráðinu skýrslu um þær vega-
bætur, er hafa verið framkvæmdar á kostnað sýslusjóðs, ásamt með reikningi yfir tekjur og gjöld sýslusjóðsins.

23. gr.

Nú vill sýslunefnd framkvæma á einu ári meiri vegabætur á sýsluvegum, en tekjur sýslusjóðs það árið leyfa, og getur hún þá tekið lán til þeirra, en áður sýslunefnd ákveður lántökuna skal liggja fyrir áætlun um kostnað við hina fyrirhuguðu vegagjörð eftir verkfróðan mann.

24. gr.

Kostnaður við hreppsvegi greiðist úr hreppsvegasjóði, er hreppsnefndin geymir og hefur ábyrgð á. Skal greiða til hans 1 kr. 25 au. á vorhreppaskilapíngi fyrir hvern verkfæran mann í hreppnum, 20—60 ára, í hverri stöðu sem er. Gjald þetta greiðir hver húsbóndi fyrir heimilismenn sína, þar á meðal lausamenn, er teljast þar til heimilis. Heimilt er hreppsnefnd að ákveða fyrir eitt ár í senn, að hreppsvegagjald skuli vera hærra, allt að 3 kr. fyrir hvern verkfæran karlmann.

§ 17.

Nr. 57.
22.
Novbr.

Naar Hovedveje blive indrettede til at kunne benyttes som Køreveje mellem Landsfjerdinger eller over Bjerge eller Heder mellem Sysseler, skal deres Vedligeholdelse bekostes af Landskassen.

Ministeriet fastsætter nærmere Udstrækningen af de Partier af Hovedvejene, hvis Vedligeholdelse paahviler Landskassen eller enkelte Sysseler.

§ 18.

Vedkommende Sysselkommuner skulle som hidtil bekoste Vedligeholdelsen af Hovedvejen fra Borgarnes til Stykkisholm. I øvrigt bekostes Vedligeholdelsen af Hovedveje, bortset fra de i § 16 omhandlede Tilfælde, af Landskassen.

§ 19.

Fjældvejene bør gøres farbare for ridende og forsynes med de fornødne Varder. Udgifterne til dem afholdes af Landskassen

§ 20.

Udgifterne til Sysselvejene udredes af Sysselkasserne, hvortil hver Rep betaler 1 Kr. 25 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i Alderen fra 20 til 60 Aar, i hvilken Stilling han end er. Sysselforstanderskabet er bemyndiget til for et Aar ad Gangen at forhøje Afgiften til indtil 3 Kr. for hver arbejdsfør Mandsperson; Repstyrerne skulle inden Slutningen af Marts Maaned hvert Aar tilstille Sysselmanden en Fortegnelse over alle arbejdsføre Mandspersoner i Alderen 20 til 60 Aar, der have hjemme i Reppen og har Sysselmanden efter disse Fortegnelser at bestemme Sysselvejpengene i hver Rep. Beløbet udredes af Kommunens Kasse og erlægges til Sysselmanden paa Mandtalstinget.

§ 21.

De Sysselveje, der gaa ud fra Tilførselsveje eller til Køreveje indrettede Hovedveje, eller som ere en Fortsættelse af saadanne Veje, skulle, hvor det er muligt, gøres anvendelige til Kørsel. I øvrigt tage Sysselforstanderskaberne Bestemmelse om Sysselvejenes Beskaffenhed.

§ 22.

Sysselforstanderskabets Formand skal aarlig indsende til Ministeriet en Beretning om de Vejforbedringer, der ere blevne udførte paa Sysselkassens Bekostning tilgemed et Regnskab over Kassens Indtægter og Udgifter.

§ 23.

Hvis et Sysselforstanderskab i et Aar ønsker at udføre større Udbedringer af Sysselvejene end Sysselkassens Midler tillade, kan det dertil optage et Laan, men, forinden der tages Bestemmelse om et saadant Laan, skal der foreligge et af en sagkyndig affattet Overslag over Omkostningerne ved det paatænkte Vejanlæg.

§ 24.

Omkostningerne ved Reppeveje afholdes af Reppevejkassen, som Repsforstanderskabet forvalter og bærer Ansvar for. Til den erlægges paa Foraars-Repstinget 1 Kr. 25 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i Alderen fra 20 til 60 Aar, hvilken Stilling han end indtager. Dette Bidrag udredes af hver Husfader for de hos ham hjemmehørende Personer, derunder ogsaa Løsemænd, der anses at have Hjem sammesteds. Repsforstanderskabet kan for et Aar ad Gangen forhøje Bidraget til Reppevejkassen til indtil 3 Kr. for hver arbejdsfør Mandsperson.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

25. gr.

Nú er lítið að vinna að hreppsvegum í hreppi, og má sýslunefnd þá ákveða, að allt að helmingi hreppsvegagjalds greiðist í peningum í sýslusjóð. Sje aptur á móti hreppsvegavinna mikil í einhverjum hreppi, af því að þar eru engar flutningabrautir, þjóðvegir nje sýsluvegir, en vegir um hreppinn langir og torfærir, má sýslunefndin ákveða, að allt að jafnmikil upphæð og hreppsvegagjald hreppsins, greiðist úr sýslusjóði.

26. gr.

Oddviti hreppsnefndar skal á ári hverju senda sýslunefnd reikning yfir tekjur og gjöld hreppsvegasjóðsins.

27. gr.

Nú telur hreppsnefnd æskilegt, að framkvæmd sje á kostnað hreppsins meiri vegagjörð en svo, að hreppsvegagjaldið hrökkvi fyrir henni, og má hún þá verja til vegagjörðarinnar fje úr sveitarsjóði, ef meiri hluti allra gjaldenda í hreppnum, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar, samþykkir á lögætum sveitarfundi, og sje með þeirri samþykkt ákveðið, hve mikilli upphæð megi verja til vegagjörðarinnar úr sveitarsjóði.

Nú vill hreppsnefnd taka lán til vegagjörðar í hreppnum, og skuldbinda sveitarsjóð til greiðslu á láninu ásamt vöxtum af því, og er henni það heimilt, ef meiri hluti allra gjaldenda í hreppnum, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar, samþykkir á lögætum sveitarfundi, enda samþykki sýslunefnd ályktun hreppsnefndarinnar um lántökuna.

Þriðji Kafi.

Um stjórn vegamála.

28. gr.

Stjórnarráð Íslands hefur yfirstjórn allra þeirra vegagjörða og þess vegaviðhalds, sem er kostað af landssjóði að nokkru eða öllu leyti. Til þess að stjórna framkvæmdum í þessum málum skal skipa landsverkfræðing og fá honum fasta verkfróða aðstoðarmenn eptir þörfum.

Nú getur landsverkfræðingur eða fastir aðstoðarmenn hans eigi komið því við, að veita forstöðu einhverri þeirri vegagjörð eða brúargjörð, er útheimtir sjerstaka verklega þekkingu, og er stjórnarráðinu þá heimilt að ráða til þess hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnaður sá, sem af þessu leiðir, telst með öðrum kostnaði við verkið.

29. gr.

Sýslunefndir hafa umsjón og stjórn þeirra vegagjörða og þess vegaviðhalds, sem er kostað af sýslusjóði; fela má sýslunefnd oddvita sinum umsjón með tilteknum vegagjörðum, eða sýslunefndarmanni eða hreppsnefndum umsjón með sýsluvegagjörð, hverjum í sínum hreppi, og ber þeim, sem umsjón er falin, að ráða til þann verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

§ 25.

Naar der er ringe Arbejde at udføre paa Reppevejene i en Rep, kan Sysselforstanderskabet bestemme, at indtil Halvdelen af Bidragene til Reppevejene indbetales med Penge i Sysselkassen. Er der derimod meget Arbejde at udføre paa Reppeveje i en Rep, idet ingen Tilførselsveje, Hovedveje eller Sysselveje føre derigennem, medens Vejene gennem Reppen ere lange og ufremkommelige, kan Sysselforstanderskabet bestemme, at der af Sysselkassen udredes indtil et ligesaa stort Beløb som Reppens Bidrag til dens Reppeveje andrager.

§ 26.

Repsforstanderskabets Formand skal aarlig tilstille Sysselforstanderskabet et Regnskab over Reppevejkassens Indtægter og Udgifter.

§ 27.

Dersom et Repsforstanderskab anser det for ønskeligt, at der paa Reppens Bekostning udføres et Vejanlæg, hvortil Udgifterne ikke kan dækkes af Reppevejbidragene alene, kan det til Anlægets Udførelse afholde Udgifter af Kommunekassen, dersom saadant paa et lovligt Møde i Kommunen vedtages af Flertallet af alle afgiftspligtige Beboere af Reppen, der ere valgberettigede til Repsforstanderskabet; samtidig fastsættes Størrelsen af det Beløb, der til Anlægget skal udredes af Kommunekassen.

Et Repsforstanderskab kan til Vejanlæg i Reppen optage Laan med Forpligtelse for Kommunekassen til at tilbagebetale samme med Renter, saafremt dets Forslag herom vedtages paa et lovligt Møde i Kommunen af Flertallet af alle afgiftspligtige Beboere af Reppen, der ere valgberettigede til Repsforstanderskabet, og Sysselforstanderskabet dertil giver sit Samtykke.

Tredie Afsnit.

Om Vejvæsenets Bestyrelse.

§ 28.

Islands Ministerium har Overbestyrelsen af alle de Vejanlæg og de Vedligeholdelser af Veje, der helt eller delvis bekostes af Landskassen. Til Ledelsen af de paagældende Foranstaltninger udnævnes en Landsingeniør med det fornødne sagkyndige Personale til Medhjælp.

Naar Landsingeniøren eller hans sagkyndige Medhjælp ikke kan overkomme at lede et eller andet Vejanlæg eller Brobygning, hvortil udkræves tekniske Kundskaber, kan Ministeriet dertil antage en hvilken som helst anden Person, der er i Stand til at overtage Ledelsen; de hertil medgaaende Udgifter henregnes til de øvrige Omkostninger ved det paagældende Anlæg.

§ 29.

Sysselforstanderskaberne have Tilsynet med og Ledelsen af de Vejanlæg og Vejreparationer, der bekostes af Sysselkassen; Forstanderskabet kan overdrage til Formanden at føre Tilsynet med bestemte Vejanlæg og til et Medlem af Sysselforstanderskabet eller til Repsforstanderskabet Tilsynet med Anlægget af Sysselveje i den paagældende Rep, og har den, hvem et saadant Tilsyn overdrages, at antage en dertil skikket Værkstyrer.

Nr. 57. Nú verður álitid nauðsynlegt að fá sjerstaklega verkfróðan mann til þess að undirbúa einhverja vegagjörð eða brúargjörð, eða til þess að sjá um framkvæmd vegagjörðar eða brúargjörðar, og er þá sýslunefnd, eða oddvita í umboði hennar, heimilt að ráða til hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnað þann, sem af þessu leiðir, má telja með öðrum kostnaði við verkið.

30. gr.

Hreppsnefnd hefur umsjón með vinnu og aðgjörð á hreppsvegum, og skal hún ráða þann til verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

Nú verður álitid nauðsynlegt að fá sjerstaklega verkfróðan mann til þess að undirbúa vegagjörð eða brúargjörð, eða til þess að sjá um framkvæmd vegagjörðar eða brúargjörðar, og er þá hreppsnefnd heimilt að ráða til hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnað þann, er af þessu leiðir, má telja með öðrum kostnaði við verkið.

Fjórði Kaffi.

Um gjörð veganna og um jarðrask, landnám, átroðning o. fl.

31. gr.

Allir vegir skulu vera svo breiðir, að nægi fyrir umferð þá, sem er eða vænta má að verði um þá.

32. gr.

Fram með öllum vegum skulu vera skurðir á báðar hendur, nema þar sem verkstjórinn kann að álíta það óþarft. Nú þarf að veita vatni frá vegi, og er þá hver landeigandi skyldur að leyfa, að því sje gjörð framrás yfir land hans, mót skaðabótum fyrir tjón það, sem hann kann að bíða af því; skaðabæturnar skulu ákveðnar með samkomulagi eða eptir mati samkvæmt 34. grein; þó getur enginn krafizt skaðabóta samkvæmt þessum lögum fyrir vatnsrásir, sem eru til orðnar áður en lög þessi öðlast gildi.

Jarðefni það, er grefst upp úr skurðum og verður ekki notað til fyllingar í veginn, skal leggja á þann skurðbakkann, er veit frá veginum; skal álnar breið ræma af þeim skurðbakka teljast til vegarins, og má enginn gjöra girðingar eða önnur mannvirki á þeirri ræmu án leyfis stjórnarvalda þeirra, er veginum ráða; enginn má heldur reisa hús nær þeim skurðbakka, er veit frá vegi, en nemi 3 álnum.

33. gr.

Hver landeigandi er skyldur til að láta af hendi land það, er þarf undir vegi eða til breytingar eða breikkunar eða viðhalds vegum, svo og leyfa að efni til vega sje tekið í landi hans, hvort heldur er grjót, mól eða önnur jarðefni, enda komi fullar bætur fyrir. Bætur fyrir jarðrask og landnám á óyrktu landi skulu því að eins greiddar, að þeirra sje krafizt, og álitid verði, að landeigandi hafi beðið skaða við það.

Naar det til Forberedelse af et Vejanlæg eller en Brobygning eller til at føre Tilsyn med et Vejanlægs eller Brobygningens Udførelse skønnes nødvendigt at ansætte en særlig sagkyndig Mand, er Sysselforstanderskabet eller Formanden paa sammes Vegne berettiget til til Arbejdet at antage en hvilken som helst dertil skikket Person, der kan faas; de hertil medgaaende Udgifter henregnes til Omkostningerne ved det paagældende Anlæg.

Nr. 57.
22.
Novbr.

§ 30.

Repsforstanderskabet fører Tilsyn med Arbejdet paa og Istandsættelse af Reppeveje og antager til Værkstyrer en dertil skikket Person.

Naar det til Forberedelse af et Vejanlæg eller en Brobygning eller til at føre Tilsyn med et Vejanlægs eller Brobygningens Udførelse anses nødvendigt at ansætte en særlig sagkyndig Mand, er Repsforstanderskabet berettiget til til Arbejdet at antage en hvilken som helst dertil skikket Person, der kan faas; de hertil medgaaende Udgifter henregnes til Omkostningerne ved det paagældende Anlæg.

Fjerde Afsnit.

Om Vejenes Beskaffenhed, om Skade ved Jordarbejder, Grundafstaaelser, Færdselsulemper m. m.

§ 31.

Alle Veje skulle have en til den nuværende eller forventede Færdsel tilstrækkelig Bredde.

§ 32.

Langs alle Veje skal der paa begge Sider være Vandlednings-Grøfter, undtagen hvor Værkstyrerne finde det unødvendigt. Naar Vandet trænger til at blive afledt fra Vejen, er enhver Grundejer forpligtet til at finde sig i, at det faar Afløb over hans Grund, mod Erstatning for den Skade, der herved maatte paaføres ham. I Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes Erstatningen efter Regelen i § 34; ingen kan dog erholde Erstatning efter denne Lov i Anledning af Afløbsrender, der ere tilblevne inden Lovens Ikrafttræden.

Det fra Grøfterne opgravede Jordmateriale, der ikke kan anvendes til Fyld i Vejen, skal oplægges paa Grøftkanten længst borte fra Vejen; en Jordstrimmel paa 1 Alens Bredde langs denne Side af Grøften skal henregnes til selve Vejen; paa denne Strimmel maa der ikke uden vedkommende Vejmyndigheds Samtykke opføres Gærder eller andre Indretninger; heller ikke maa der paa denne Side af Grøften opføres Bygninger i mindre end 3 Alens Afstand fra Grøftkanten.

§ 33.

Enhver Grundejer er pligtig til mod fuld Erstatning at afstaa den til Anlæg, Forandring, Udvidelse eller Vedligeholdelse af en Vej fornødne Grund samt at tillade, at der til Vejene af hans Ejendom tages Sten, Grus og hvilket som helst andet Jordmateriale. For Afstaaelse af eller Skade paa udyrket Land ydes der ikke Erstatning, medmindre det bliver forlangt og det antages, at Ejeren derved har lidt noget Tab.

Nr. 57. Lov af 22. November om Vejvæsenet.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

34. gr.

Bætur fyrir landnám, jarðrask og átroðning þann, er nýr vegur kann að hafa í för með sjer, má ákveða eptir samkomulagi milli landeiganda og umboðsmanns stjórnarvalda þeirra, sem bætur eiga að greiða. Nú næst ekki samkomulag, og skal þá ákveða bætur með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaðinn við matið greiðir landeigandi, ef upphæð sú, sem honum er metin, er nær því, sem honum hefur verið boðið en því, sem hann hefur krafizt; ella telst kostnaðurinn við matið með skaðabótakostnaðinum.

Nú vill annarhvor málsaðili eigi una mati, og getur hann þá heimtað yfirmat, en gjöra skal hann það innan mánaðar frá því matsgjörð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 4 dómkvöddum mönnum; kostnaðinn við yfirmat greiðir landeigandi, ef hann hefur krafizt þess og það gengur honum eigi í vil, ella telst hann með öðrum skaðabótakostnaði.

35. gr.

Mat skal fram fara á vættvangi þá er jörð er snjólaus. Við matið skal hafa tillit til árlegs afraksturs af landi því, er um ræðir, svo og til þess, hvort girðingar þurfi að flytja eða nýjar að setja og athuga vandlega allt það er getur haft áhrif á verðmæti þess, er meta skal; sjerstaklega skal hafa tillit til þess, ef ætla má, að land hækki í verði við vegagjörðina. Nú leggst eldri vegur eða stigur niður við lagningu nýs vegar og fellur til landeiganda, og skal þá við matsgjörðina meta sjerstaklega hið gamla vegarstæði eða götutroðninga og draga frá upphæð þeirri, er landeiganda er metin fyrir landnám undir hinn nýja veg eða jarðrask, leiðandi af lagning hans; bætur fyrir átroðning skal eigi meta í slíkum tilfellum, nema sannað verði, að meiri átroðningur stafi af hinum nýja vegi, en af hinum eldri vegi eða stíg.

36. gr.

Landeigandi á bætur allar fyrir landnám, jarðrask og átroðning, en sje jörð leigð öðrum, greiði landeigandi honum 4 af hundraði árlega af skaðabótaupphæðinni, meðan leigusamningur sá er í gildi, sem var, þegar bæturnar voru ákveðnar. Ábúandi á þó bætur fyrir skemmdir á mannvirkjum þeim, sem eru hans eign, og skal meta þær sjerstaklega.

37. gr.

Skaðabóta, er af vegagjörð eða vegaviðhaldi leiða, skal krefjast innan árs frá því, er verk það var unnið, sem skaðanum olli, ella fellur rjettur til skaðabóta niður.

Fimmti Kafi.

U m b r ý r, f e r j u r, s æ l u h ú s, g i r ð i n g a r, h l i ð o. f l.

38. gr.

Brýr skal gjöra á vegum þar sem álitid verður nauðsynlegt, og teljast þær til vega þeirra, er þær liggja á.

Nr. 57. Lög 22. nóvember um vegi.

§ 34.

Nr. 57.
22.
Novbr.

Erstatning for Grundafstaaelse, Skade ved Jordarbejder og Færdselsulemper der maatte blive Følgen af en ny Vej, kan fastsættes ved Overenskomst mellem Grundejeren og de Erstatning ydende Myndigheders Repræsentant. I Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes Erstatningen ved Taksation af to af Retten udmeldte Mænd, til hvilken Forretning begge Parter tilkaldes. Omkostningerne ved Taksationsforretningen afholdes af Grundejeren, hvis den ham tilkendte Sum er nærmere den ham tilbudte end den af ham forlangte Erstatning; i modsat Fald henregnes de til Skadeserstatningsudgifterne.

Naar en af Parterne er utilfreds med Taksationen, kan han forlange Over-taksation, hvilket dog maa ske inden en Maaned efter Taksationens Afslutning. Over-taksation foretages af 4 af Retten udmeldte Mænd. Omkostningerne ved samme ud-redes af Grundejeren, naar han har forlangt Overtaksation og denne gaar ham imod, i modsat Fald henregnes de til Erstatningsudgifterne.

§ 35.

Taksationen foregaar paa Aastedet, naar Jorden er fri for Sne. Ved den skal der tages Hensyn til, hvad den paagældende Jord aarlig giver af sig, saa og til, om Gærder skal flyttes eller nye opføres, og alt hvad der kan have Indflydelse paa Værdien af det, der skal takseres, skal nøje tages i Betragtning; særlig skal der tages Hensyn til, om det kan antages, at Vejanlægget medfører en Forhøjelse af Grundværdien. Naar en ældre Vej eller Sti som Følge af det ny Vejanlæg bliver nedlagt og falder tilbage til Grundejeren, skulle de under Taksationen blive Genstand for særskilt Vurdering, og det, de vurderes til, trækkes fra den Sum, som tilkendes Ejeren for Grundafstaaelse til den ny Vej eller for den ved Anlægget foraarsagede Beskadigelse af Jorden; Erstatning for Færdselsulemper skal i saadanne Tilfælde ikke gives, medmindre det godtgøres, at Jorden er udsat for større saadanne Ulemper som Følge af den ny Vej end af den tidligere Vej eller Sti.

§ 36.

Erstatning for Grundafstaaelse, Skade ved Jordarbejder og Færdselsulemper tilfalder helt Grundejeren, men i Tilfælde af, at Jorden er udlejet, skal Ejeren tilsvare Lejeren 4 pCt. p. a. af Erstatningssummen, saa længe den ved Erstatningens Fastsættelse bestaaende Lejekontrakt er gældende. Erstatningen for Beskadigelse af Indretninger paa Ejendommen, der tilhører Lejeren, tilkommer dog denne. Denne Beskadigelse vurderes særskilt.

§ 37.

Fordring paa Erstatning i Anledning af Vejes Anlæg eller Vedligeholdelse skal fremsættes inden et Aar efter Udførelsen af det Arbejde, der forvoldte Skaden; i modsat Fald bortfalder al Ret til Erstatning.

Femte Afsnit.

Om Broer, Færger, Fjældstuer, Indhegninger, Led m. m.

§ 38.

Hvor det skønnes nødvendigt, skal der paa Vejene opføres Broer, der henregnes til de Veje, hvortil de høre.

Nr. 57. Lov af 22. November om Vejvæsenet.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

39. gr.

Lögferjuskýlda skal vera hin sama og nú er.

Sýslunefndir hafa eptirlit með því, hver í sinni sýslu, að lögferjum haldi lögferjum í gildu standi og gæti skyldu sinnar að öðru leyti, eptir þeim nánari reglum, sem sýslunefnd setur á hverjum stað.

Eigi má sýslunefnd hækka lögferjugjöld nje afnema lögferju nema með samþykki stjórnarráðsins.

40 gr..

Nú er sett dragferja eða svifferja eða annar ferjuútbúnaður, sá er útheimtir ferjumann, í lögferju stað, og skal þá lögferjumaður skyldur að taka við hinni nýju ferju, gegna henni og hafa með henni umsjón alla; að því leyti sem viðhald hins nýja ferjuútbúnaðar álízt kostnaðarsamara en viðhald hinnar eldri ferju, skal sýslusjóður kosta það, en landssjóður ef ferjan er á þeim vegi, er landssjóði ber að halda við.

41. gr.

Nú vill sýslunefnd setja lögferju þar sem ekki var lögferja áður, og skulu þá taka við henni landeigandi og ábúandi, en geta krafizt þess, að ferjan sje lögð þeim til í upphafi. Ferjugjöldin skulu, ef samkomulag næst ekki, ákveðin af óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

42. gr.

Nú verða ábúendaskipti á býli því, er lögferja fylgir, og má viðtakandi þá krefjast þess, að honum sje metið álag á ferjuna.

43. gr.

Sæluhús skal gjöra á fjallvegum og annarstaðar þar er þurfa þykir, og telst kostnaður við bygging þeirra með vegagjörðakostnaði, en kostnaður við viðhald þeirra og rekstur með vegaviðhaldskostnaði.

44. gr.

Girðingar má ekki setja nær alfaravegi en svo, að full I alin sje milli vegarjaðarsins og girðingarinnar. Gaddavírgirðingar má ekki setja nær alfaravegi en svo, að 9 álnir sjeu frá miðjum vegi til girðingar, og ekki nær en svo, að 6 álnir sjeu frá vegarjaðrinum til girðingarinnar.

Enginn má gjöra girðingu yfir veg, með hliði á fyrir veginum, nema með leyfi sýslunefndar, ef um sýsluveg eða hreppsveg er að ræða, en með leyfi stjórnarráðsins, ef um flutningabraut, þjóðveg eða fjallveg er að ræða.

Nú er leyft að gjöra girðingu yfir veg, með hliði á fyrir veginum, og skal þá grind vera í hliðinu, að minnsta kosti 4 álna breið, og svo gjörð, að opna megi með því að taka til hendi af hestbaki.

45. gr.

Nú liggur vegur eða stígur eða götutroðningar yfir land manns, og telst eigi til neins vegaflokks, og er landeiganda þá heimilt að gjöra girðingu yfir þann veg með hliði fyrir veginum, en eigi má hann loka hliðinu nje með öðru móti hindra umferð um þann veg, nema hreppsnefnd leyfi.

Nr. 57. Lög 22. nóvember um vegi.

§ 39.

Nr. 57.
22.
Novbr.

Lovfærgepligt skal opretholdes i samme Omfang som hidtil.

Sysselforstanderskaberne føre, hver i sit Syssel, Tilsyn med, at Lovfærgemændene vedligeholde Færgerne i god Stand og i øvrigt opfylde deres Pligter efter de nærmere Regler, som paa hvert Sted fastsættes af vedkommende Sysselforstanderskab.

Sysselforstanderskaberne kunne ikke uden Ministeriets Samtykke forhøje Lovfæretaksterne eller nedlægge en Lovfærge.

§ 40.

Hvis der etsteds i Stedet for Lovfærgen anlægges en Trækfærge eller Svingfærge eller en anden Færgeindretning, der kræver Betjening af en Færgemand, er Lovfærgemanden forpligtet til at overtage den nye Færge, betjene den og have Opsyn med den; i det Omfang Vedligeholdelsen af den nye Færgeindretning anses bekosteligere end af den tidligere Færge, skal den bekostes af vedkommende Sysselkasse, eller af Landskassen, hvis Færgen er paa en Vej, hvis Vedligeholdelse bekostes af den.

§ 41.

Hvis et Sysselforstanderskab anlægges en Lovfærge paa et Sted, hvor en saadan ikke har været før, er Jordens Ejer og Opsidder forpligtede til at overtage den, dog kan de forlange, at Baaden første Gang anskaffes uden Udgift for dem. Færetaksterne skulle i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af uvillige af Retten udmeldte Mænd.

§ 42.

Ved Opsidderskifte paa en Gaard, hvor der er Lovfærge, kan den nye Opsidder forlange, at der ved Synsforretning fastsættes Aabod paa Færgen.

§ 43.

Fjældstuer skal opføres paa Fjældveje og andre Steder, hvor der skønnes at være Trang dertil; Udgifterne ved Opførelsen henregnes til Vejanlægsomkostningerne, og Vedligeholdelses- og Driftsomkostninger til Vejenes Vedligeholdelsesudgifter.

§ 44.

Hegn maa ej opføres nærmere en Alfarvej end i mindst 1 Alens Afstand fra Vejens Midte. Pigtraadshegn maa ej opføres nærmere en Alfarvej end i mindst 9 Alens Afstand fra Vejens Midte og mindst 6 Alens Afstand fra Vejkanten.

Ingen maa opføre Hegn tværsover en Vej, med Ledaabning paa Vejen, medmindre han dertil erhverver Tilladelse af vedkommende Sysselforstanderskab, hvis Vejen er en Syssel- eller Reppevej, og af Ministeriet, hvis Vejen er en Tilførselsvej, Hovedvej eller Fjældvej.

I Tilfælde af en saadan Tilladelse skal der i Ledaabningen anbringes en Gitterdør af mindst 4 Alens Bredde og saaledes indrettet, at den Vejfarende kan skyde den op med Haanden uden at behøve at stige af Hesten.

§ 45.

Naar en Vej eller Sti, der ikke hører til nogen Vejklasse, fører over ens Ejendom, er Ejeren berettiget til at sætte Hegn derover med Ledaabning paa Vejen, men han maa ikke uden vedkommende Repsforstanderskabs og Sysselforstanderskabs Tilladelse aflukke Ledet eller paa anden Maade afspærre Vejen.

Nr. 57. Lov af 22. November om Vejvæsenet.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

46. gr.

Nú er vegur lagður gegnum land manns, og á hann þá rjett á að fá óhindraðan aðgang að veginum á einum stað frá landareign sinni. Skal í því skyni gjöra fláa út frá veginum, ef hann er upphleyptur eða niðurgrafinn, og sje hallinn á fláanum eigi meiri en 1:8, svo og brú á skurðinn, ef nokkur er, fram með veginum, að minnsta kosti 3 álna breiða. Landeigandi skal birta verkstjóra kröfu sína í þessu efni áður vegurinn er fullgjörður á þeim stað, sem hann vill hafa aðgang að, og skal þá aðgangur gjörður þar eða svo nálægt, sem kostur er á; telst kostnaðurinn við það með vegagjörðarkostnaði.

Nú birtir landeigandi verkstjóra eigi kröfu sína um aðgang að veginum í tæka tíð, og skal hann þá gjöra aðganginn á sinn kostnað, svo og ef hann vill hafa aðgang frá fleirum stöðum í landi sínu, en þeim eina.

Sjötti Kaffi.

Um framkvæmd viðhaldsins og um vetrarviðhald og vetrarvegi.

47. gr.

Stjórnarvöld þau, sem eiga að sjá um viðhald vega samkvæmt lögum þessum, skulu fá til svo hæfa menn, sem kostur er á, til þess að hafa eptirlit með vegunum, og skal eigi ætla eptirlitsmanni lengri kafla en 15 kílómetra, nema staðhættir krefji.

48. gr.

Eptirlitsmenn skulu tafarlaust láta gjöra við allar skemmdir á vegunum, þær er hætta getur stafað af, eða hindra umferð, eða hætt er við að ágjörist svo að meiri kostnaður hljótist af. Þeir skulu á vetrum halda skurðum og rennum opnum, svo að eigi renni yfir veginn í leysingum; að öðru leyti skulu þeir framkvæma viðhaldið eptir því, sem þeim verður fyrirskipað.

Eptirlitsmenn skulu og hafa gát á því, að vegfarendur hlýði ákvæðum þeim um umferð á vegum, sem sett eru í lögum þessum eða sett kunna að verða, svo og að vegurinn og þau mannvirki, sem honum fylgja, sjeu eigi skemmd af mannavöldum. Skulu þeir tafarlaust kæra öll slík brot fyrir lögreglustjóra.

49. gr.

Nú þykir ástæða til að halda vegi akfærum með snjómokstri að vetrarlagi, og má þá hreppsnefnd ákveða að svo skuli gjört, hver innan síns hrepps. Nú liggur vegur um fleiri hreppa en einn, og má sýslunefnd þá ákveða, að honum skuli halda akfærum með snjómokstri, ef hreppsnefnd í einhverjum þeim hreppi, er vegurinn liggur um, fer fram á það.

50. gr.

Þá er löglega hefur verið ákveðið að halda vegi akfærum að vetrarlagi með snjómokstri, skal hver hreppsnefnd annast um framkvæmd þess innan síns hrepps. Kostnaðinn við það má greiða úr sveitarsjóði, en heimilt er hreppsnefnd og að ákveða, að verkið skuli innt af hendi með skylduvinnu allra verkfærra karlmanna í hreppnum; heimilt skal þó hverjum manni að leysa sig undan skylduvinnu með því að greiða 2 kr. fyrir hvert dagsverk.

Hreppsnefnd kveður að öðru leyti á um, hversu snjómokstri skuli hagað.

Nr. 57. Lög 22. nóvember um vegi.

§ 46.

Den, over hvis Ejendom en Vej anlægges, er berettiget til etsteds paa Ejendommen at forlange uhindret Adgang til Vejen. Til den Ende skal der fra Vejen, hvis den er ophøjet eller nedsænket, føre Forbindelsesvej ud paa Ejendommen med en Heldning af ikke over 1 : 8, samt bygges en Bro af mindst 3 Alens Bredde over den Vandledningsgrøft, der maatte findes langs Vejen. Sit Forlangende herom har Ejeren at meddele Værkstyreren inden Vejen er fuldført paa det Stykke, hvor han ønsker at have Adgang til den, i hvilket Fald Forbindelsesvejen skal anbringes der eller saa nær dette Sted som muligt; de hermed forbundne Omkostninger henregnes til Vejanlægsgudgifterne.

Hvis Ejeren derimod ikke anmelder sit Forlangende i betimelig Tid, har han selv for egen Regning at tilvejebringe Forbindelsesvejen, ligesaa naar han maatte ønske Adgang til Vejen paa mere end det ene Sted.

Sjette Afsnit.

Om Vedligeholdelsens Udførelse og om Vedligeholdelse om Vinteren og om Vinterveje.

§ 47.

De Myndigheder, der i Henhold til denne Lov føre Tilsyn med Vejenes Vedligeholdelse, skulle saa vidt muligt antage dertil skikkede Personer til at føre Opsyn med Vejene; medmindre de lokale Forhold gøre det nødvendigt, skal der ikke overdrages nogen Opsynsmand et større Vejestykke end 15 Kilometer.

§ 48.

Opsynsmændene skulle uden Ophold lade saadanne Beskadigelser af Vejene udbedre, som kunne medføre Fare eller ere en Hindring for Færdselen, eller som ere udsatte for at forværres, saaledes at en Udsættelse vilde forøge Omkostningerne. De skal om Vinteren holde Grøfter og Render aabne, saaledes at Vejene ikke udsættes for Oversvømmelser i Tøvejr; de skal iøvrigt udføre Vedligeholdelsen efter de Regler, som blive dem foreskrevne.

Opsynsmændene skulle ogsaa føre Tilsyn med, at de, der passere Vejene, følge de Forskrifter vedrørende Færdselen, som fastsættes i nærværende Lov eller senere Bestemmelser, samt at de ikke beskadige Vejene eller de dermed forbundne Indretninger. Alle saadanne Overtrædelser skulle de uden Ophold anmelde til Politimesteren.

§ 49.

Naar det skønnes ønskeligt, kunne Repsforstanderskaberne, hver indenfor sin Rep, bestemme, at en Vej om Vinteren ved Snekastning skal holdes aaben for Vognfærdsel. Naar en saadan Vej fører gennem flere Repper, kan vedkommende Syssel- forstanderskab, efter Forslag af Repsforstanderskabet i en af Repperne, bestemme, at den ved Snekastning holdes aaben for Vognfærdselen.

§ 50.

Naar det er blevet bestemt, at en Vej om Vinteren ved Snekastning skal holdes aaben for Vognfærdsel, sørger hvert Repsforstanderskab i sin Rep for Udførelsen heraf. De hermed forbundne Udgifter kunne afholdes af Kommunekassen, men Repsforstanderskabet kan ogsaa bestemme, at Arbejdet skal udføres som Pligtarbejde af alle arbejdsføre Mandspersoner i Reppen, dog saaledes, at det staaar enhver frit for at frigøre sig for Pligtarbejdet ved at betale 2 Kr. for hvert Dagsværk.

Den nærmere Udførelse af Snekastningen foreskrives i øvrigt af Repsforstanderskabet.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

51. gr.

Heimilt er sýslunefndum og hreppsnefndum að verja fje úr sýslusjóðum og hreppsvegasjóðum til þess að gjöra sleðabrautir á vetrum utan almennra vega, þar sem þörf þykir.

Sjöundi Kafi.

Sjerstök ákvæði um vegi í kaupstöðum og í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig.

52. gr.

Í kaupstöðum og í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, ákveður bæjarstjórn eða hreppsnefnd með ráði byggingarnefndar, hvar vegir skuli liggja innan kaupstaðarins eða verzlunarstaðarins, og hvernig þeir skuli gjörðir.

53. gr.

Kostnaður við vegagjörð og vegaviðhald í kaupstöðum greiðist úr bæjarsjóði, en í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelag út af fyrir sig, úr sveitarsjóði.

54. gr.

Með tekjum sveitarsjóðs skal í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, telja hreppsvegagjald, sem er 2 kr. 50 au. fyrir hvern verkferan karlmann í verzlunarstaðnum, 20—60 ára, og greiðist gjaldið á þann hátt, sem fyrir er mælt í 24. gr.

55. gr.

Verzlunarstaðir, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, skulu lausir við að greiða þann þriðjung sýslusjóðsgjaldsins, sem þeim annars bæri að greiða eptir tölu verkfærra karlmanna þar, ef hreppsfjelagið ver árlega til vegagjörðar í verzlunarstaðnum að minnsta kosti jafnmiklu fje úr sveitarsjóði, auk hreppsvegagjaldsins, sem þessi þriðjungur sýslusjóðsgjaldsins mundi nema.

Áttundi Kafi.

Um reglur fyrir umferð um vegi, skemmdir o. fl., og um sektir fyrir brot gegn lögum þessum.

56. gr.

Vegfarendur, hvort heldur eru gangandi, ríðandi eða á vagni eða á hjólum, skulu, þá er þeir mæta einhverjum, eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sjer og gripum sínum á vinstri helmingi vegarins eingöngu.

57. gr.

Stjórnarvöld þau, er eiga að annast viðhald vega, geta — hreppsnefndir og sýslunefndir þó eigi nema með samþykki stjórnarráðsins — sett þær reglur fyrir umferð um vegi þá, er þau annast um viðhald á, sem nauðsynlegar eru til þess að fyrirbyggja skemmdir á vegunum eða til þess að greiða fyrir umferð um vegina, svo sem bannað trjádrátt og umferð þungavagna með mjóum hjólgjörðum.

§ 51.

Nr. 57.

22.
Novbr.

Syssel- og Repsforstanderskaberne ere bemyndigede til at bevilge Penge af Syssellkasserne og Reppevejkasserne til om Vinteren paa Steder, hvor der skønnes at være Trang dertil, at indrette Baner til Slædekørsel udenfor de almindelige Veje.

Syvende Afsnit.

Særlige Bestemmelser om Veje i Købstæder og Handelspladser, der danne en særskilt Repskommune.

§ 52.

I Købstæder og Handelspladser, der danne en særskilt Repskommune, tager vedkommende Bybestyrelse eller Repsforstanderskab Bestemmelse saavel om Beliggenheden som Beskaffenheden af Købstadens eller Handelsstedets Veje.

§ 53.

Udgifterne til Anlæg og Vedligeholdelse af Veje i en Købstad afholdes af Bykommunens Kasse, og i Handelssteder, der danne en særskilt Repskommune, af Kommunekassen.

§ 54.

Til Kommunekassens Indtægter i et Handelssted, der danner en særskilt Repskommune, henregnes Reppevejbidraget, der udgør 2 Kr. 50 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson paa Handelsstedet i Alderen af 20 til 60 Aar. Bidraget erlægges paa den i § 24 foreskrevne Maade.

§ 55.

Handelspladser, der danne en særskilt Repskommune, ere fritagne for at erlægge den Trediedel af Syssellkassebidraget, som de ellers vilde have at erlægge i Forhold til Antallet af arbejdsføre Mandspersoner paa Handelsstedet, hvis Repskommunen aarlig til Vejanlæg paa Handelsstedet, foruden Reppevejbidraget, af Kommunekassen anvender et mindst lige saa stort Beløb, som nævnte Trediedel af Syssellkassebidraget vilde andrage.

Ottende Afsnit.

Bestemmelser om Færdselen paa Veje, Beskadigelser af disse m. m. samt om Bøder for Overtrædelse af nærværende Lov.

§ 56.

Vejfarende tilfods, tilhest, paa Vogne eller Cykler skulle, naar de møde andre, eller disse ønske at komme frem foran dem, udelukkende holde sig samt deres Heste eller andre medfølgende Dyr paa den venstre Halvdel af Vejen.

§ 57.

De Myndigheder, der drage Omsorg for Vejenes Vedligeholdelse, kunne — Reps- og Sysselforstanderskaberne dog kun med Ministeriets Samtykke — træffe saadanne Bestemmelser vedrørende Færdselen paa de paagældende Veje, som ere nødvendige til Forebyggelse af Beskadigelser eller til at lette Færdselen, saaledes bl. a. forbyde Slæbning henad Vejen af lange Planker eller Brædder o. l. (trjádráttur), og Kørsel med tunge, smalhjulede Lastvogne.

Nr. 57. Lov af 22. November om Vejvæsenet.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

58. gr.

Enginn má skilja eptir á alfaravegi neitt það, er getur hindrað eða bagað umferð um veginn; enginn má heldur stýfla skurði fram með vegi, eða frá vegi eða ræsi gegnum veg, eða gjöra neitt það, er hindrað getur eðlilegt vatnsrennsli gegnum veg eða frá vegi.

59. gr.

Hver sá, er notar sæluhús við alfaraveg, skal ganga þrífalega um það, fara gætilega með eld, eldfæri og önnur þau tæki, er þar kunna að vera, ganga frá hverju á sínum stað og loka dyrum svo, að ekki nái að fenna inn. Skylt er hverjum, sem verður var við, að brotið hafi verið móti þessu, að tilkynna það tafarlaust umsjónarmanni sæluhússins eða lögreglustjóra.

60. gr.

Brot gegn lögum þessum og gegn þeim reglugjörðum og ákvörðunum, sem settar kunna að verða samkvæmt lögum þessum, varða sektum frá 4—100 kr. Sömu sektum varðar það, að skemma af ásettu ráði vegi, brýr, ferjur, vörður eða sæluhús, nema þyngri hegning liggja við að lögum. Bæta skal einnig á kostnað hins seka tjón það, sem hann hefur unnið.

61. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

62. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin:

Lög 24. nóv. 1893 um gæzlu og viðhald á brúm yfir Ölfusá og Þjórsá.

Lög 13. apríl 1894 um vegi.

Lög 26. febr. 1898 um sjerstakt gjald til brúargjörða.

Lög 9. sept. 1899 um viðauka við lög um vegi 13. apríl 1894.

Lög 12. jan. 1900 um fjölgun og viðhald þjóðvega.

Lög 23. okt. 1903 um breyting á lögum nr. 8 um vegi frá 13. apríl 1894.

Lög 10. nóv. 1905 um breyting á lögum 13. apríl 1894 um vegi og á lögum um breyting á þessum lögum 23. október 1903.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 58.

Ingen maa paa en Alfarvej efterlade noget, som kan hindre eller genere Færdselen, ejheller tilstoppe Grøfter eller Vandledninger, der ere anlagte langs Vejene eller ud fra Vejene eller Render gennem en saadan, eller foretage noget, der kan hindre Vandets naturlige Løb gennem eller fra en Vej.

Nr. 57.
22.
Novbr.

§ 59.

Enhver, der benytter Fjældstuer ved en Alfarvej, skal iagttage Renlighed indendørs, omgaas forsigtig med Ild og Fyrtøj og behandle omhyggeligt andet Inventar, som der maatte findes, efterlade hver Ting paa sin Plads og lukke Døren, saa at Sneen ikke kan trænge ind. Den, der bemærker, at disse Bestemmelser ere blevne overtraadte, er pligtig til ufortøvet at gøre Anmeldelse herom til Fjældstuens Opsynsmand eller til Politimesteren.

§ 60.

Overtrædelser af denne Lov eller af Reglementer eller Bestemmelser, der i Henhold til samme maatte blive udstedte, straffes med Bøder fra 4 til 100 Kr. De samme Bøder fastsættes for forsætlig Beskadigelse af Veje, Broer, Færger, Varder eller Fjældstuer, medmindre der i Lovgivningen er foreskrevet en højere Straf for den paagældende Overtrædelse.

§ 61.

Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 62.

Ved nærværende Lov ophæves:

- Lov om Opsyn med og Vedligeholdelse af Broerne over Ølfusaa og Thjorsaa af 24. November 1893,
- Lov om Vejvæsenet af 13. April 1894,
- Lov om en særlig Afgift til Brobygning af 26. Februar 1898,
- Lov af 9. September 1899 om Tillæg til Lov 13. April 1894 om Vejvæsenet,
- Lov om Forøgelse af Antallet af Hovedvejene og disses Vedligeholdelse af 12. Januar 1900,
- Lov 23. Oktober 1903 om Forandring i Lov Nr. 8 af 13. April 1894 om Vejvæsenet,
- Lov 10. November 1905 om Forandring i Lov om Vejvæsenet af 13. April 1894 og i Lov om Forandring i samme af 23. Oktober 1903.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.